

Auväärne Isidoro Zorzano – lühike biograafia

21. detsembril 2016 andis Püha Isa paavst Franciscus Pühakuks Kuulutamise Kongregatsioonile loa väljastada dekreedid kaheksa kanoniseerimisprotsessi kohta. Nende hulgas üks, mis deklareeris 1930. aastal Opus Deiga liitunud inseneri Isidoro Zorzano (1902–1943) kangelaslikke voorusi.

04.10.2017

Isidoro palvekaart (pdf formaadis)

Isidoro Zorzano sündis 1. septembril 1902. aastal Buenos Aireses (Argentiina). Kolm aastat hiljem emigreerus tema perekond Hispaaniasse ja jäi paikseks Logroños. Keskkoolis sai Isidoro sõbraks oma klassikaaslase Josemaría Escrivága. Noorukieas hakkas ta oma usku tõsisemalt elama ning otsis preestrit, kes võiks anda talle nõu, kuidas kristlikku elu elada. Isidoro viis ellu halastustegusid ja püüdis alati aidata teisi enda ümber. Pärast seda, kui ta sai 1927. aastal kraadi tööstustehnikas, töötas ta Cadiz'is laevatehases. Hiljem kolis ta Malagasse ning alustas tööd Andaluusia Raudteekompaniis. Seal andis ta ühtlasi tunde kohalikus tööstuskoolis. Sel ajal hakkas ta tundma kasvavat vaimset rahutust.

1930. aastal selgitas Josemaría Escrivá (kes oli viis aastat varem

preestriks pühitsetud) talle Opus Dei sõnumit: otsida pühadust ja teha apostolaati keset inimese igapäevast tööd ja ülesandeid. Isidoro tundis ära, et see ideaal vastas tema enda pürgimustele elus ning ta otsustas liituda Opus Dei'ga. Ta süvendas oma palveelu, tõusis vara, et iga päev Missal osaleda ja võtta vastu armulauda ning aitas kaasa abivajajate aitamisele suunatud töödele. Teda tunti tema õiglustunde ja teenimisvaimu järgi ning tema lähedusest neile, kes töötasid tema juhatusel.

Hispaania kodusõja ajal aitas ta palju inimesi, andes neile toitu ja vaimset tuge. Ta aitas edendada ühtsust püha Josemaría ja Opus Dei liikmete vahel. Tal oli suur armastus Euharistia vastu. Vaatamata kõigile piirangutele tõi ta püha Josemaríale ja mõnedele teistele preestritele leiba ja veini, mida nad vajasid, et salaja Missat pühitseda. Samuti hoidis ta

pühitsetud hostiaid oma toas, et redus olijad saaksid Armulauda vastu võtta ning informeeris neid, keda ta tundis, võimalusest osaleda armulaualiturgial teatud korterites. Kõigi nende inimeste aitamiseks tugines ta oma vööramaalase staatusale, kasutades oma Buenos Aireses saadud sünnitunnistust. Kuid see ei taganud palju kaitset arreteerimise ja hukkamise ees, mis võinuks aset leida iga kell.

Pärast sõda töötas Isidoro Lääne Riiklikus Raudteekompaniis. Lisaks sellele nimetas püha Josemaría ta Opus Dei apostellike vahendite administraatoriks, mis oli ülesanne, mida ta täitis suuremeelselt ja heldelt, kaotamata apostellike vahendite pidevate majanduslike raskustega silmitsi seistes kunagi oma rahu. Isidoro tundis ja armastas Kristuse elu igat detaili ja pöördus Jumalaema poole lapseliku kiindumusega. Tema suur armastus

Jumala vastu väljendus teiste teenimises ja tema hooles väikeste asjade suhtes.

1943. aasta alguses diagnoositi tal pahaloomuline lümfoom. Isidoro võttis selle valusa haiguse vastu kindlameelselt ning Jumala tahtele andudes. Ta suri sama aasta 15. juulil 40-aastaselt, kandes pühaku mainet, ning ta maeti La Almudena kalmistule. 2009. aastal viidi tema säilmed püha Albert Suure kogudusse Madriidi, kus need asuvad ka täna.

Pühakuks kuulutamise protsessi käik

Informatsiooniline protsess Isidoro Zorzano kohta leidis aset Madriidis vahemikus 1948–1961. Oma tunnistuse andis kokku 71 inimest, sealhulgas püha Josemaría Escrivá. Hiljem muutsid õnnis Paulus VI ja püha Johannes Paulus II

kanoniseerimisprotsessi norme. Selle tulemusena viidi aastatel 1993–1994 Isidoro toimiku kohta läbi täiendav protsess. Pühakuks Kuulutamise Kongregatsioon dekreteeris 1994. aastal mõlema, nii informatsioonilise kui täiendava protsessi, valiidsust.

2006. aasta 25. märtsil esitati Pühakuks Kuulutamise Kongregatsioonis “positio” Jumala sulase elu ja vooruste kohta. 17. novembril 2015 andis eriline teoloogiliste konsultantide kohtumine positiivse vastuse Isidoro Zorzano vooruste kangelasliku praktiseerimise küsimuses. 13. detsembril 2016 kinnitati see otsus kardinalide ja piiskoppide korralisel istungil.

21. detsembril 2016 sai paavst Franciscus kardinal Angelo Amatolt, Pühakuks Kuulutamise Kongregatsiooni prefektilt detailse raporti protsessi faasidest. Püha Isa

ratifitseeris Kongregatsiooni otsuse ja lubas väljastada dekreedid, mis kuulutaks Jumala sulase Isidoro Zorzano auväärseks.

Opus Dei prelaat mons. Fernando Ocáriz, kes oli tollal veel Opus Dei auksiliaar- ja generaalvikaar täitmas pärast piiskop Javier Echevarría surma prelatuuri eestvedaja ülesandeid, tegi sellest uudisest kuuldes järgmise avalduse: „See on hetk, mil valitseb suur rõõm ja tänutunne paavst Franciscuse suunal, et see uudis tuleb meile sel ajal, mil me leiname oma armastatud prelaati.”

Ta ütles ka, et „Isidoro Zorzano oli eeskuju töökusest ning teenimise vaimust professionaalses töös, pühendumises sotsiaalsele õiglusele (mis väljendus tema tähelepanus ja lugupidamises oma kolleegide suhtes), armastuses Euharistia vastu ning suurest usust Jumalasse ja

tundlikkusest teiste inimeste vajaduste suhtes. Ühendatuna kõigi Prelatuuri usklite ja sõpradega ning paljude Isidorot austavate inimestega, palun ma Issandat, et Isidoro eeskuju aitaks meil kasvada nendes omadustes, mis on kristlase elus nii olulised ja et me võiksime olla Kiriku head pojad ja tütred.”

Ühes intervjuus rõhutas mons. José Luis Gutiérrez, Isidoro pühakuks kuulutamise protsessi postulaator tema lojaalsust ning pakkus ta eeskujuks töölistele. Mons. Gutiérrez tõi välja, et Isidoro pühaku maine on laialt levinud (tema eestkostele on omistatud üle viie tuhande teene) ning pakkus välja, et seda uut sammu pühakuks kuulutmise poole võiks kasutada selleks, et paluda Isidoro eestkostel teeneid ja imesid.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/auvaarne-
isidoro-zorzano-luhike-biograafia/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/auvaarne-isidoro-zorzano-luhike-biograafia/)
(09.08.2025)